

๕๓. ความใกล้ชิดและลักษณะที่ส่งเสริมกันในการกิจของผู้พิพากษาและอัยการสร้างข้อกำหนดและหลักประกันที่คล้ายคลึงกัน ในเรื่องสถานะและเงื่อนไขของการปฏิบัติงาน กล่าวคือ เรื่องการรับเข้าทำงาน การฝึกอบรม การพัฒนาในอาชีพ เงินเดือน การลงโทษทางวินัย และการโยกย้าย (ซึ่งต้องถูกกระทบกระเทือนเพียงกรณีตามกฎหมายหรือโดยความยินยอมของผู้พิพากษาและอัยการ) ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำให้มั่นใจในฐานะที่มั่นคงในหน้าที่การงานและการจัดการอย่างเหมาะสมสำหรับการเลื่อนตำแหน่ง การลงโทษทางวินัย และการไล่ออก
๕๔. การให้ได้มาซึ่งความเป็นกลาง, ซึ่งในหนึ่งรูปแบบและอีกรูปแบบต้องควบคุมการรับเข้าทำงานและโอกาสทางอาชีพของพนักงานอัยการ, อาจจะก่อให้เกิดการจัดระบบการแข่งขันในการเข้าสู่วิชาชีพและการสร้างคณะกรรมการระดับสูง ไม่ว่าจะสำหรับผู้พิพากษาทั้งหมดหรือเพียงสำหรับอัยการ
๕๕. วิธีการที่อัยการสูงสุดได้รับการแต่งตั้งและให้ออก มีบทบาทสำคัญในระบบซึ่งรับประกันการปฏิบัติงานที่ถูกต้องของสำนักงานอัยการ
๕๖. ถ้ารัฐบาลมีการควบคุมบางอย่างเหนือการแต่งตั้งอัยการสูงสุด มีความสำคัญที่วิธีการคัดเลือกอัยการสูงสุดจะต้องได้รับความมั่นใจและความเคารพของสาธารณชน เช่นเดียวกับสมาชิกของระบบผู้พิพากษาและอัยการและวิชาชีพทางกฎหมาย อัยการสูงสุดควรได้รับการแต่งตั้ง ไม่ว่าจะ เป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควรหรือว่าโดยถาวร เพื่อให้แน่ใจในความมั่นคงของคำสั่งของอัยการสูงสุด และทำให้อัยการสูงสุดเป็นอิสระจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

๓.๓.๒ การฝึกอบรม

๕๗. ระดับสูงสุดของทักษะทางวิชาชีพและความยึดมั่นในคุณธรรมเป็นเงื่อนไขอันดับต้นสำหรับสำนักงานอัยการที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อความเชื่อมั่นของสาธารณชนในสำนักงานของอัยการ อัยการควรได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและการฝึกอบรมด้วยวิสัยทัศน์สู่ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
๕๘. ระบบกฎหมายของประเทศในยุโรปที่แตกต่างกันทำให้มีการฝึกอบรมผู้พิพากษาและอัยการด้วยรูปแบบที่หลากหลาย การฝึกอบรมได้รับมอบหมายให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรเฉพาะทาง ในทุกกรณี มีความสำคัญที่จะทำให้แน่ใจว่าคุณลักษณะที่เป็นภาวะอิสระของสถาบันที่รับผิดชอบในการจัดฝึกอบรมเช่นนั้น เพราะภาวะอิสระนี้เป็นเครื่องป้องกันความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความเป็นอิสระ
๕๙. การฝึกอบรมเช่นนั้นควรได้รับการจัดการบนพื้นฐานของความยุติธรรมและประเมินความมีประสิทธิภาพของการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอและมีเหตุผล ถ้าเหมาะสม การฝึกอบรมร่วมกันระหว่างผู้พิพากษา อัยการ และทนายความ ในเรื่องผลประโยชน์ร่วมกัน สามารถช่วยปรับปรุงคุณภาพของความยุติธรรม
๖๐. การฝึกอบรมควรรวมถึงเจ้าหน้าที่และพนักงานฝ่ายบริหารด้วย เช่นเดียวกับตัวแทนผู้บังคับใช้กฎหมาย
๖๑. การฝึกอบรม รวมถึงการฝึกอบรมด้านการจัดการ เป็นสิทธิเช่นเดียวกับหน้าที่สำหรับอัยการ ทั้งก่อนเข้ารับหน้าที่ และอย่างถาวร

๖๒. อัยการควรได้รับประโยชน์จากการฝึกอบรมความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านอย่างเหมาะสมเพื่อจะให้ความรู้
รับผิดชอบของอัยการสมบูรณ์อย่างเพียงพอ ภายในและภายนอกกระบวนการยุติธรรมทางอาญา รวมถึงในส่วนที่
สัมพันธ์กับการจัดการงบประมาณ และในเรื่องการติดต่อสื่อสาร

๖๓. รัฐควรมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้แน่ใจว่าอัยการมีการศึกษาและการฝึกอบรมที่เหมาะสม
ทั้งก่อนและหลังได้รับการแต่งตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัยการควรถูกทำให้ตระหนักถึง

ก) หลักการและหน้าที่ทางจริยธรรมของสำนักงานอัยการ

ข) การปกป้องตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายอื่นซึ่งบุคคลที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมาย

ค) สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้น
พื้นฐาน (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา ๕ และ ๖) และโดยกฎหมายที่เกิดจากคำพิพากษาของศาลสิทธิมนุษยชน
ยุโรป

ง) หลักการและวิธีปฏิบัติของการจัดระบบงาน การบริหารจัดการ และทรัพยากรบุคคล

จ) กลไกและวัตถุประสงค์ซึ่งมีส่วนช่วยต่อการมีประสิทธิภาพและความสอดคล้องกันในกิจกรรมของอัยการ

๖๔. ความท้าทายทางอาญาใหม่ๆ เช่นเดียวกับความซับซ้อนที่เพิ่มขึ้นของรูปแบบที่แน่นอนของการกระทำที่
เป็นอาชญากรรมเป็นผลมาจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีใหม่ๆ โลกาภิวัตน์และการค้าระหว่าง
ประเทศที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น และการไหลเวียนของข้อมูล การฝึกอบรมเฉพาะทางเพื่อให้อัยการสามารถ
เผชิญหน้ากับภัยคุกคามที่เกิดจากปรากฏการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเรื่องที่ต้องจำเป็นอย่างยิ่ง

๓.๓.๓ การประเมินทักษะทางวิชาชีพ

๖๕. การประเมินการปฏิบัติงานของอัยการควรกระทำอย่างสม่ำเสมอ สมเหตุสมผล อยู่บนมาตรฐานที่ถูก
สร้างขึ้นอย่างเพียงพอและเป็นรูปธรรม และอยู่ในกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๖๖. อัยการควรมีวิธีเข้าถึงผลการประเมิน และมีสิทธิเสนอข้อสังเกต และสิทธิได้รับการชดเชยตามกฎหมาย
ในกรณีที่เหมาะสม

๖๗. การเลื่อนตำแหน่งของอัยการต้องอยู่บนองค์ประกอบที่เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณสมบัติทาง
วิชาชีพ ความสามารถ คุณธรรม และประสบการณ์ และได้รับการตัดสินตามกระบวนการที่เป็นธรรมและไม่
เอนเอียง

๓.๓.๔ การโอนย้ายและการเคลื่อนย้าย

๖๘. วิธีหนึ่งของการมีอิทธิพลเหนืออัยการคนหนึ่งๆ อย่างไม่เหมาะสม คือการโอนย้ายอัยการไปยังสำนักงาน
อัยการอีกที่หนึ่งโดยปราศจากความยินยอม

๖๙. การเสนอให้มีการโอนย้ายหรือการให้ไปช่วยงานซึ่งขัดกับเจตจำนงของอัยการคนหนึ่งๆ ไม่ว่าจะเป็
นการภายในหรือว่าเป็นเรื่องภายนอก ควรทำให้ความเสี่ยงที่เป็นไปได้เกิดความสมดุล ด้วยมาตรการป้องกันที่
กำหนดโดยกฎหมาย (ยกตัวอย่างเช่น การโอนย้ายซึ่งอำพรางจากกระบวนการทางระเบียบวินัย)

๗๐. ความสามารถในการโอนย้ายอัยการโดยปราศจากความยินยอมของอัยการ ควรได้รับการควบคุมโดยกฎหมายและจำกัดสู่สถานการณ์พิเศษ เช่น ความจำเป็นอย่างยิ่งในการปฏิบัติงาน (การเคลื่อนย้ายหน้าที่ให้เท่ากัน เป็นต้น) หรือการดำเนินการทางวินัยในกรณีที่มีความร้ายแรงเป็นพิเศษ ซึ่งควรพิจารณามุมมอง ความประสงค์ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของอัยการและสถานการณ์ทางครอบครัวของเขาด้วย
๗๑. มันเป็นไปได้ที่จะอุทธรณ์ไปยังองค์กรอิสระ

๓.๓.๕ การไล่ออก

๗๒. เนื่องด้วยบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญของอัยการ การไล่ออกอัยการควรขึ้นอยู่กับข้อกำหนดที่เคร่งครัด ซึ่งไม่ควรทำให้การปฏิบัติงานที่เป็นอิสระและเป็นกลางของอัยการอ่อนแอลง ควรปรับใช้หลักประกันทั้งหมดที่อยู่ในกระบวนการทางวินัย
๗๓. ความเป็นอิสระของอัยการเป็นการปกป้องเขาจากการไล่ออกซึ่งมีการกระตุ้นทางการเมืองหรือตามอำเภอใจ สิ่งนี้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษกับการอ้างอิงถึงอัยการสูงสุด และกฎหมายควรให้คำจำกัดความที่ชัดเจนกับเงื่อนไขของการไล่ออกก่อนครบวาระ

๓.๔ เงื่อนไขของการปฏิบัติงาน

๓.๔.๑ หลักการทั่วไป

๗๔. อัยการควรมีวิธีที่เหมาะสมและจำเป็นที่จะบริหารภารกิจ ซึ่งเป็นพื้นฐานของหลักนิติธรรม
๗๕. รัฐควรมีมาตรการเพื่อให้แน่ใจว่าอัยการมีเงื่อนไขที่สมเหตุสมผลของการปฏิบัติงาน เช่น ค่าตอบแทน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และเงินบำนาญซึ่งได้สัดส่วนกับบทบาทที่สำคัญของอัยการ เช่นเดียวกับอายุที่เหมาะสมในการเกษียณอายุงาน
๗๖. เงื่อนไขของการปฏิบัติงานควรสะท้อนความสำคัญและความมีเกียรติของสำนักงาน และความเคารพที่ติดอยู่กับสำนักงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสมของอัยการแสดงนัยการเห็นคุณค่าในบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญของอัยการและสามารถลดความเสี่ยงต่อการคอร์รัปชัน กรณีที่มีเงินโบนัส ควรอยู่บนหลักเกณฑ์ที่เป็นภาวะวิสัยอย่างสมบูรณ์และโปร่งใส

๓.๔.๒ ความขัดแย้งกันและการขัดผลประโยชน์

๗๗. อัยการควรยึดถือต่อมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมขั้นสูงสุดในทุกขณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัยการไม่ควรมีการกระทำใดๆ ในคดีที่ผลประโยชน์ส่วนตัวของเขาหรือความสัมพันธ์ของเขากับบุคคลที่มีผลประโยชน์ในคดีจะขัดขวางความเป็นกลางของอัยการ อัยการไม่ควรเกี่ยวข้องกับกิจกรรมใดๆ หรือธุรกรรม หรือได้รับตำแหน่งหรือหน้าที่ใดๆ ไม่ว่าจะมีการจ่ายค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม ซึ่งเป็นการขัดกับหรือหันเหจากการปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสมของอัยการ
๗๘. รัฐควรมีหลักประกันว่า บุคคลหนึ่งๆ ไม่สามารถปฏิบัติที่ในฐานะอัยการและในฐานะผู้พิพากษาได้ในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม รัฐอาจจะมีมาตรการเพื่อที่จะทำให้เป็นไปได้ว่า สำหรับบุคคลคนเดียวกันที่จะ

ปฏิบัติหน้าที่เป็นอัยการหรือเป็นผู้พิพากษาอย่างประสบความสำเร็จ หรือฉันใดก็ฉันนั้น การเปลี่ยนหน้าที่กัน อาจจะเป็นไปได้เพียงการร้องขออย่างชัดเจนของบุคคลที่เกี่ยวข้องและเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครอง

๗๙. คุณลักษณะใดๆ ของหน้าที่ในการตัดสินใจของอัยการ ควรถูกจำกัดเฉพาะคดีที่เกี่ยวกับการลงโทษ เล็กน้อย ซึ่งไม่ควรเป็นหน้าที่ที่เชื่อมโยงกับอำนาจในการดำเนินคดีในคดีเดียวกัน และไม่ควรเป็นผลร้ายต่อ สิทธิของจำเลยในคดีนั้นๆ โดยอำนาจที่เป็นอิสระและเป็นกลางที่ใช้ในหน้าที่ในการตัดสินใจ

๘๐. อัยการควรประพฤติตนอยู่ในท่าทีที่เป็นมืออาชีพทุกเวลาและพยายามที่จะให้อยู่ในฐานะและให้ถูกมอง ว่าอยู่ในฐานะที่เป็นกลางและเป็นอิสระ

๘๑. อัยการควรละเว้นจากกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งขัดกับหลักการความเป็นกลาง

๘๒. อัยการควรใช้เสรีภาพของการแสดงออกและการเข้าสมาคมในท่าทีซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานอัยการ และซึ่งไม่มีผลกระทบหรือปรากฏว่ามีผลกระทบต่อความเป็นอิสระและความเป็นกลางในการดำเนินคดีและการ ตัดสินคดี ขณะที่อัยการมีอิสระในการมีส่วนร่วมในการโต้ว่าท้วงในเวทีสาธารณะในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาทาง กฎหมาย การพิจารณาคดีตามกฎหมาย หรือการบริหารงานยุติธรรม อัยการต้องไม่ออกความเห็นในคดีที่อยู่ ระหว่างการพิจารณา และต้องหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นซึ่งอาจจะทำลายจุดยืนและความมั่นคงของศาล

๘๓. ตามกฎหมาย, สำหรับระยะเวลาที่เหมาะสม, อัยการไม่ควรกระทำการเพื่อบุคคลหรือองค์กรใดๆ เกี่ยว ด้วยเรื่องซึ่งอัยการได้กระทำการเพื่องานของสาธารณะ และซึ่งจะเป็นผลให้มีประโยชน์เป็นพิเศษแก่บุคคลหรือ องค์กรนั้น

๘๔. อัยการ เช่นเดียวกับผู้พิพากษา จะไม่กระทำการในท่าทีซึ่งอัยการมีผลประโยชน์ส่วนตัว และจะขึ้นอยู่กับ ข้อจำกัดที่แน่นอนซึ่งมุ่งที่จะคุ้มครองความเป็นกลางและคุณธรรมของอัยการ

๓.๕ หลักประกันในการพิจารณาคดี

๘๕. มาตรฐานและหลักการสิทธิมนุษยชนกำหนดว่าอัยการมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ และอาจจะ มีความรับผิดชอบต่อการกระบวนทางวินัย

๘๖. ในระบบประชาธิปไตยภายใต้หลักนิติธรรม การตัดสินใจให้บุคคลหนึ่งพ้นโทษไม่ควรเป็นผลให้เกิดการ พิจารณาทางวินัยต่ออัยการที่รับผิดชอบต่อดีนั้น

๘๗. รัฐควรมีมาตรการที่จะทำให้แน่ใจว่ากระบวนทางวินัยที่มีต่ออัยการได้รับการควบคุมโดยกฎหมาย และควรรับประกันการประเมินและการตัดสินอย่างเป็นธรรมและเป็นภาวะวิสัย ซึ่งควรขึ้นอยู่กับบททวน อย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง

๘๘. อัยการไม่ควรได้รับประโยชน์การคุ้มกันโดยทั่วไปซึ่งจะป้องกันอัยการจากการถูกดำเนินคดีอาญาอันเกิด จากการกระทำผิดของตน และจากการที่อัยการต้องตอบคำถามต่อหน้าศาล เนื่องจากอาจทำให้เกิดการ ขาดความเชื่อมั่นจากสาธารณชนหรืออาจจะเป็นการคอร์รัปชัน รัฐอาจกำหนดกระบวนทางพิเศษเพื่อนำอัยการ สู่กระบวนทางยุติธรรม ในฐานะที่เป็นหลักประกันความเป็นอิสระและความเป็นกลางของอัยการ

๘๙. ตามมาตรฐานทั่วไป อัยการอาจต้องการการป้องกันจากการดำเนินคดีแพ่งสำหรับการกระทำซึ่งทำไป ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเกี่ยวเนื่องกับหน้าที่ของเขา

๓.๖ การปกป้องอัยการและครอบครัว เป็นต้น

๙๐. รัฐควรมีมาตรการเพื่อให้แน่ใจว่า อัยการ และกรณีที่เป็น ครอบครัวของเขา ได้รับการปกป้องจากรัฐ เมื่อความปลอดภัยส่วนตัวของเขาได้รับการคุกคาม อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

๙๑. เมื่ออัยการหรือครอบครัวของเขาต้องรับภาระต่อความรุนแรงหรือการคุกคามของความรุนแรง หรือรูปแบบใดๆ ของการข่มขู่ การบีบบังคับ หรือการควบคุมเกินควรอย่างไม่เหมาะสม ควรทำการสอบสวนอย่างถี่ถ้วนซึ่งเหตุการณ์เช่นนั้น และควรมีระดับการป้องกันการเกิดขึ้นซ้ำในอนาคต, เมื่อจำเป็น, อัยการและครอบครัวของเขาควรได้รับการปรึกษาที่จำเป็นหรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจ

๔. หน้าที่และสิทธิของอัยการ

๔.๑ หน้าที่ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอัยการ

๔.๑.๑ หน้าที่พื้นฐานของความเป็นกลาง ความเป็นรูปธรรม และความยุติธรรม

๙๒. อัยการควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลางและกระทำการด้วยการยึดถือวัตถุประสงค์ที่ยุติธรรม อัยการควรปฏิบัติต่อประชาชนอย่างเท่าเทียมกันตามกฎหมาย และไม่ควรเข้าข้างบุคคลใดๆ หรือเลือกปฏิบัติต่อบุคคลใดๆ

๙๓. อัยการต้องตระหนักถึงอันตรายของการคอร์รัปชัน และไม่เรียกร้องที่จะยอมรับหรือรับผลประโยชน์หรือความได้เปรียบใดๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน อัยการต้องหลีกเลี่ยงการประกอบอาชีพเสริมและงานอื่นๆ ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อความเป็นกลางของเขา อัยการต้องบ่งชี้สถานการณ์ซึ่งทำให้เกิดการขัดผลประโยชน์ และถ้าจำเป็น ต้องทำให้ตนเองรอดพ้นจากงานเหล่านั้น

๔.๑.๒ ความรับผิดชอบของอัยการ

๙๔. อัยการปฏิบัติงานบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสาธารณะ การตัดสินใจของอัยการอยู่บนหลักกฎหมายและกฎเกณฑ์อื่นๆ และอัยการอยู่ในขอบเขตของการไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัยการควรเคารพและทำให้เกิดความมั่นใจในการปกป้องสิทธิมนุษยชน

๙๕. อัยการกระทำการในท่าทีที่โปร่งใส เว้นเสียแต่ว่ากฎหมายจำกัดการกระทำของอัยการหรือการเผยแพร่เอกสารที่อัยการได้ร่างขึ้น อัยการควรระมัดระวังเป็นพิเศษต่อการเปิดเผยคำวินิจฉัยของเขาในท่าทีที่เข้าใจได้ ต่อคู่ความที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงกรณีที่มีการสื่อสารกับสาธารณะและสื่อ

๙๖. ความรู้และทักษะทางวิชาชีพของอัยการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สัมพันธ์กับการจัดการ การสื่อสาร และการร่วมมือ รวมถึงในระดับระหว่างประเทศ ต้องอยู่ในระดับสูง และต้องอยู่ในรูปแบบของการฝึกอบรม อัยการต้องบริหารงานคดีที่เขารับผิดชอบ ด้วยคุณภาพที่ดีที่สุดและรวดเร็ว และอัยการควรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ด้วยความรับผิดชอบ

๔.๑.๓ หน้าที่ในการรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศของวิชาชีพ

๔๗. อัยการต้องได้รับความน่าเชื่อถือจากสาธารณชนด้วยการแสดงออกที่น่ายกย่องในทุกสถานการณ์ อัยการต้องปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเป็นธรรม ด้วยความเท่าเทียมกัน ด้วยความเคารพ และด้วยความสุภาพ และอัยการต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางวิชาชีพที่สูงที่สุดทุกเวลา และรักษาไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ ปฏิบัติตนด้วยคุณธรรมและความเอาใจใส่อยู่เสมอ

๔.๑.๔ ประมวลจริยธรรมและความประพฤติ

๔๘. การแบ่งปันหลักการทางกฎหมายทั่วไปและคุณค่าทางศีลธรรมโดยอัยการทั้งหมดซึ่งอยู่ในกระบวนการทางกฎหมาย มีความจำเป็นสำหรับการบริหารงานยุติธรรมที่เหมาะสม และสำหรับการเคารพมาตรฐานทางวิชาชีพ อัยการต้องสามารถบ่งชี้ปัญหาทางจริยธรรมในงานของพวกเขาและอ้างอิงถึงหลักการที่ชัดเจนที่จะแก้ไขปัญหานั้น

๔๙. ประมวลจริยธรรมทางวิชาชีพและความประพฤติ ควรได้รับการรับรองและได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งอ้างอิงกับมาตรฐานระหว่างประเทศที่พัฒนาโดยสหประชาชาติ เช่นเดียวกับมาตรฐานที่กำหนดอยู่ในแนวทางของยุโรปว่าด้วยจริยธรรมและความประพฤติสำหรับพนักงานอัยการ (แนวทางบูดาเปส) ซึ่งได้รับการรับรองโดยที่ประชุมอัยการสูงสุดแห่งยุโรป เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๐๐๕

๔.๒ เสรีภาพขั้นพื้นฐานของอัยการ

๑๐๐. อัยการมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและในการพูดและเสรีภาพในการคบหาสมาคมในท่าทีที่เหมือนกับสมาชิกของกลุ่มสังคมอื่น เมื่อได้รับประโยชน์ของสิทธิเหล่านี้ อัยการต้องพิจารณาถึงหน้าที่ในการไตร่ตรองอย่างละเอียดถี่ถ้วนและระมัดระวังที่จะไม่ทำให้เกิดความเสียหายซึ่งภาพลักษณ์ที่มีต่อสาธารณชนในความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง และความยุติธรรม ซึ่งอัยการต้องรักษาไว้เสมอ

๑๐๑. ควรใช้ขั้นตอนที่จำเป็นทั้งหมดเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าความเป็นส่วนตัวของอัยการได้รับการเคารพ อย่างไรก็ตาม อัยการควรประพฤติตนด้วยการไตร่ตรองอย่างละเอียดถี่ถ้วนและระมัดระวัง เพื่อหลีกเลี่ยงการนำไปสู่ข้อสงสัยเรื่องความมีเกียรติของวิชาชีพของอัยการหรือความสามารถของอัยการในการปฏิบัติหน้าที่

๕. ความสัมพันธ์กับบุคคลและสถาบันอื่น

๕.๑ ความสัมพันธ์กับผู้เสียหาย พยาน ผู้ต้องสงสัย จำเลย ผู้ต้องหา และสาธารณชน

๑๐๒. อัยการควรรักษาไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีด้วยความเป็นธรรม และพิจารณาประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายของพยาน ผู้เสียหาย ผู้ต้องสงสัย จำเลย ผู้ต้องหา ด้วยการทำให้แน่ใจว่าพวกเขาได้รับแจ้งสิทธิและความก้าวหน้าในกระบวนการพิจารณาคดี

๕.๒ ความสัมพันธ์กับศาล (ผู้พิพากษาและเจ้าพนักงานศาล) และทนายความ

๑๐๓. กรณีที่สำนักงานอัยการเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันตุลาการ มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างอัยการและผู้พิพากษา รัฐสมาชิกควรทำให้สถานะทางกฎหมายของอัยการและผู้พิพากษา

ชัดเจน ความสามารถและบทบาทในกระบวนการพิจารณาของอัยการตามกฎหมายในทางซึ่งไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นอิสระและความเป็นกลางซึ่งกันและกันของอัยการและผู้พิพากษา

๑๐๔. ความยุติธรรมที่เป็นธรรม เป็นกลาง และมีประสิทธิภาพ สามารถได้รับการประกันเพียงด้วยการกระทำที่เสริมกันของผู้พิพากษาและอัยการ

๑๐๕. สำหรับความมีประสิทธิภาพของการทำงานของผู้พิพากษา อัยการต้องรักษาความสัมพันธ์ที่สุภาพ มีมารยาทกับเจ้าพนักงานของศาลและทนายความทั้งหมด

๕.๓ ความสัมพันธ์กับพนักงานสอบสวน

๑๐๖. อัยการและพนักงานสอบสวนทำงานร่วมกันในท่าทีที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการสอบสวนคดี
๑๐๗. ขึ้นอยู่กับอัยการ, กรณีที่อยู่ในความสามารถของอัยการ, ที่จะทำให้แน่ใจว่าพนักงานสอบสวนกระทำการโดยชอบด้วยกฎหมาย เคารพสิทธิในการต่อสู้คดีและในการแจ้งสิทธิของผู้ต้องสงสัย ในระยะเวลาที่เป็นไปได้ที่สั้นที่สุดและด้วยภาษาซึ่งเข้าใจได้ง่าย ในรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงซึ่งใช้กล่าวหาผู้ต้องสงสัย

๕.๔ ความสัมพันธ์กับการบริหารเรือนจำ

๑๐๘. อัยการ, ภายในข้อจำกัดความสามารถของอัยการ, มีความรับผิดชอบในการพิสูจน์ความชอบด้วยกฎหมายว่า การควบคุมตัวผู้ต้องหาจะทำได้อย่างไร อัยการต้องทำให้แน่ใจในการปกป้องสิทธิของผู้ต้องขัง และผู้ถูกควบคุมตัว ปรับปรุงสถานการณ์ของผู้ต้องขังและผู้ถูกควบคุมตัว และส่งเสริมให้พวกเขากลับสู่สังคม

๕.๕ ความสัมพันธ์กับสื่อ

๑๐๙. อัยการได้รับการสนับสนุนให้แจ้งสาธารณชนผ่านทางสื่ออย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการทำงานของอัยการ และผลการทำงานนั้น การทำงานของอัยการควรพยายามส่งเสริมและรักษาความโปร่งใสและความไว้วางใจจากสาธารณชนในกิจการของสำนักงานอัยการ

๑๑๐. การสื่อสารจากอัยการต้องแสดงความเป็นกลาง ปราศจากการมีอิทธิพลต่อผู้พิพากษาอย่างไม่เหมาะสมในทางใดๆ และเปิดให้มีการวิพากษ์วิจารณ์เป็นการส่วนตัว

๑๑๑. เมื่ออัยการแต่ละบุคคลมีภาระความรับผิดชอบต่อการโจมตีที่ไม่เป็นธรรมผ่านสื่อ อัยการต้องวางใจได้ว่ามีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลที่ได้รับการโจมตีนั้น หรือการเยียวยาอื่นทางกฎหมายตามกฎหมายภายใน อย่างไรก็ตาม ในกรณีเช่นนั้น เช่นเดียวกับเมื่อข้อมูลผิดพลาดแพร่หลายออกไปเกี่ยวกับบุคคลหรือเหตุการณ์ที่รวมอยู่ในกระบวนการพิจารณาคดีซึ่งอัยการดำเนินการ ปฏิบัติใดๆ ควรมาจากหัวหน้าพนักงานอัยการหรือโฆษกของสำนักงานอัยการ และในคดีหลัก ปฏิบัติต้องมาจากอัยการสูงสุดหรือผู้มีอำนาจสูงสุดในงานนั้นหรือผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐ ปฏิบัติของสถาบันเช่นนั้นลดความจำเป็นสำหรับอัยการในการตอบโต้แก่ทุกคน และลดความเสี่ยงของความขัดแย้งส่วนบุคคล

๕.๖ ความสัมพันธ์กับการบริการสาธารณะและสถาบันอื่น

๑๑๒. อัยการไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับอำนาจนิติบัญญัติหรืออำนาจบริหาร อย่างไรก็ตาม อัยการควรทำงานร่วมกับสถาบันของรัฐและงานบริการที่หลากหลาย

๑๑๓. อัยการควรมีอำนาจ, โดยปราศจากอุปสรรค, ในการสั่งให้มีการสอบสวนและการดำเนินคดีแก่ข้าราชการพลเรือนและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้ง เมื่อพวกเขาต้องสงสัยว่ากระทำผิดกฎหมายอาญา

๖. การจัดการของสำนักงานอัยการ

๖.๑ โครงสร้าง

๑๑๔. ความรับผิดชอบพื้นฐานของสำนักงานอัยการคือการทำให้แน่ใจในประสิทธิภาพของการทำงานของสำนักงานอัยการ ควรมีการจัดการและโครงสร้างที่ตรงกับงานตามกฎหมายของสำนักงานอัยการซึ่งรวดเร็วและมีทักษะ ขณะที่ยังคงมีคุณภาพในระดับสูง

๖.๒ พนักงาน

๑๑๕. สำนักงานอัยการควรได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ หลีกเลี่ยงการเบี่ยงเบนจากระเบียบราชการเพื่อดำเนินการนี้ อัยการควรมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานบุคคลที่เพียงพอและมีคุณภาพ ซึ่งได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ ควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญในสาขาเฉพาะด้าน เช่น ฝ่ายต้อนรับผู้เสียหาย ฝ่ายจัดการข้อมูลและสถิติ

๖.๓ การบริหารทรัพยากร

๑๑๖. ข้อกำหนดทรัพยากรบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ การเงิน และองค์กร ที่เพียงพอ มีส่วนช่วยให้แน่ใจในความเป็นอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่ปัญหาทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรที่เพียงพอควรจัดสรรเพื่อการจัดเตรียมบริการที่มีคุณภาพ

๑๑๗. กรณีที่การบริหารทรัพยากรเป็นอำนาจของสำนักงานอัยการ เป็นหน้าที่ที่จะต้องทำการบริหารทรัพยากรด้วยความเข้มงวดอย่างที่สุดและในลักษณะที่โปร่งใส ด้วยวัตถุประสงค์นี้, เช่นเดียวกับการขยายผลด้วยวิธีการที่กำหนดไว้, ควรมีมาตรการที่เกี่ยวข้องแทนที่ อัยการควรได้รับการฝึกอบรมที่เพียงพอและได้รับการสนับสนุนโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติ

๑๑๘. ในกรณีใดๆ ไม่ว่ากรณีที่สำนักงานอัยการมีหรือไม่มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ สำนักงานอัยการควรสามารถที่จะกะประมาณความจำเป็นของเขา เจรงจบบประมาณและตัดสินใจว่าจะใช้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรอย่างไรในลักษณะที่โปร่งใส เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของความยุติธรรมที่รวดเร็วและมีคุณภาพ

๖.๔ ความเชี่ยวชาญพิเศษ

๑๑๙. ความจำเป็นในความเชี่ยวชาญพิเศษของอัยการ, เช่นเดียวกับภายในโครงสร้างทางองค์กรของพนักงานอัยการ, ควรคำนึงถึงเป็นอันดับแรก เพื่อพัฒนาการตอบสนองต่อรูปแบบใหม่ของอาชญากรรม เช่นเดียวกับ

ในกรณีที่อัยการมีความสามารถนอกเหนือจากการดำเนินคดีอาญา ควรปรับปรุงและสนับสนุนความร่วมมือในทางระหว่างประเทศ ความเชี่ยวชาญพิเศษมีความจำเป็นต่อการปรับปรุงความมีประสิทธิภาพ และเพื่อการตอบสนองต่อความท้าทายต่อภารกิจของอัยการที่มาจากความซับซ้อนของสังคมร่วมสมัย

๖.๕ ความร่วมมือภายใน

๑๒๐. การร่วมมือกันอย่างเป็นธรรมจำเป็นต่อความมีประสิทธิภาพของงานอัยการ ระหว่างสำนักงานอัยการต่างที่กัน เช่นเดียวกับระหว่างอัยการที่อยู่ในสำนักงานเดียวกัน

๗. ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๑๒๑. อัยการควรตอบสนองต่อการเรียกร้องในทางระหว่างประเทศเพื่อให้การสนับสนุนภายในเขตอำนาจของอัยการด้วยเรื่องที่อยู่ในความพยายามเดียวกัน เนื่องด้วยงานทั้งหมดของอัยการในระดับประเทศ ในเขตอำนาจของอัยการ อัยการควรมีส่วนช่วย, กรณีที่เหมาะสม, เพื่อให้การตัดสินใจในต่างประเทศมีผลในประเทศ

๑๒๒. อัยการควรได้รับประโยชน์จากการฝึกอบรมในการใช้เครื่องมือระหว่างประเทศ และหลักการพื้นฐานซึ่งจัดการกับระบบกฎหมายหลัก อัยการอาจมีส่วนมากเท่าที่จะทำได้ในการแลกเปลี่ยนในเวทีระหว่างประเทศซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของอัยการ รวมถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเก็บรวบรวมแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

๑๒๓. เมื่อจะเป็นผลให้เกิดการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อัยการควรบริหารความร่วมมือ อย่างเช่น กลุ่มยุทธธรรมยุโรป เครือข่ายผู้พิพากษาของยุโรปและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องที่หลากหลายอื่นๆ รวมถึงอัยการผู้ประสานงาน

นางสาวรัตติกาล จุสูง อัยการจังหวัดผู้ช่วย สำนักงานกิจการและโครงการในพระดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ผู้แปล